

ת"פ 9918/99 - מדינת ישראל נגד محمد ביום, אחמד אלתמיימי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 15-09-9918 מדינת ישראל נ' ביום ואה'
בפני כב' השופט ג'ואה סקפה שפירא
מדינת ישראל המאשימה
נגד
הנאשמים 1. محمد ביום 2. אחמד אלתמיימי

ב"כ המאשימה: גב' דניאל דהן, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד רמזי קטילאת

גזר דין - הנאשם 2

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז-1977 ותקיפת שוטר בנסיבות חמירות לפי סעיף 274(1)-(3) לאותו חוק.

2. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדיון. ביום 5.7.14, בשעות אחר הצהרים, אירעה התפרעות באוזור העיר העתיקה, בה נטלו חלק כעשרים עד שלושים אנשים. חלקם החזיקו בידיהם מקלות וابנים. המתפרעים ידו אבניים לעבר שוטרים שנחכו במקום במסגרת תפקידם. הנאשם יחד עם הנאשם 1, השתתפו בתפרעות וכל אחד מהם ידה מספר אבניים לעבר השוטרים. מטה האבניים פגע באחד השוטרים שהגיע למקום וגרם לפציעתו בכף ובצואר.

3. ביום 2.7.17 נגזר דיןו של הנאשם 1 והוטלו עליו שנים-עשר חודשים מאסר בפועל ומאסרים מותניים. על גזר דין זה תלו ועומד ערעור שהגיש הנאשם 1 ועתיד להתברר ביום 4.2.18.

4. בעניינו של הנאשם, אשר היה בן 19 בעת ביצוע העבירות, הוגש תסוקיר מב奸. התסוקיר מלמד כי הנאשם רוקן, בן 22, גר בעיר העתיקה בירושלים, עובד כאינסטלטור וMSCORTO מהווה מקור פרנסה עיקרי למשפחתו. הנאשם למד בבית ספר עד כיתה ט' והפסיק ללמידה לאחר שנעצר בתיק קודם בגין ביצוע עבירות התפרעות, הורשע ונדון לעונש של עבודות שירות מאסר מותנה והתחייבות. הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את ביצוע העבירות בתיק הנוכחי. קצינת המבחן התרשמה שהנאשם הוא בעל רצון, שאיפות וכוחות לניהול אורח חיים תקין, שבאים לידי ביטוי במסגרת התעסוקתית ולא התרשמה מקיים של דפוסי הנהגות בעיתים או עבריים מגובשים אצל הנאשם, עם זאת התרשמה כי במצבים מסוימים נוטה לפעול באופן אימפליסיבי, ללא שיקול דעת הולם ולא חשיבה מעמיקה על מעשייו. שירות המבחן המליץ לגזר על הנאשם עונש של 180 שעות שירות לתועלת הציבור, כדי לא לפגוע במקור הפרנסה העיקרי של משפחתו, וכן ציין כי אם אין ממנו מהטלה עונש מאסר, המלצתו היא כי זה ירוצה

5. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שנים- עשר לשושים חודשי מאסר בפועל ולגזר את עונשו בהתאם להלן העליון של המתחם וכן להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס, תוך שהdagisha את הערכיהם המוגנים באמצעות העבירה, את עברו הפלילי של הנאשם וביקשה לשקל שיקולי גמול והרתעה.

6. ב"כ הנאשם טען כי הרשותו של הנאשם בפצעית השוטר הייתה מכח ביצוע בצוותא ולא דזוקא בשל מעשיו שלו, וכן ציין כי העבודה שהנאים, בנגד לזרים, לא היה רעל פנים, מלבד על העדרו של תכנון מוקדם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שבה נגזרו עונשי מאסר קצריים על נאים שהורשו בעבירות דומות, ולטענתו, אף בנסיבות חמורות יותר. ב"כ הנאשם הדגיש את הערכתו של שירות המבחן בגין לריבוי גורמי סיכון אל מול מיעוט גורמי סיכון בעניינו של הנאשם, את חלוף הזמן ואת העבודה שמאז ביצוע העבירות הנאשם ניהל אורח חיים נורמלי ולא ביצע עבירות נוספות. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הפגיעה שעלווה להיגרם למשפחתו של הנאשם אם יוטל עליו עונש מוחשי. ב"כ הנאשם ביקש שלא לגזר על הנאשם עונש העולה על עבודות שירות. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הגשת כתוב האישום נגד הנאשם זמן קצר לאחר שזכה מאישום דומה, אשר על פי הנטען אירע מאוחר לאירוע נשוא ההרשעה הנוכחיית, פוגעת בתחומיות הצדקה.

7. על הערכיהם המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות עמדתי בהרחבה במסגרת גזר דיןו של הנאשם 1 והדברים נכונים גם בעניינו של הנאשם. אומר בקצרה, כי מעשיו של הנאשם פגעו בסדר הציבורי, בביטחוןם האישי ובתחום הביטחון של התושבים וכן בביטחוןם ושלמות גופם של השוטרים. המעשים בוצעו לאור יום, בלבדה של שכנות מגורים ובתקופה רוויה אירועים דומים. גם שהיקףם של אירועים מסווג זה פחת במהלך הזמן, אירועים דומים ואף אירועי טרור חמורים מלאה, מתרחשים עדין מפעם לפעם בירושלים. אמן לא הוכח כי הנאשם תכנן את השתתפותו באירוע התפרעות בתכנון מוקדם, ואולם יש לשקל את העבודה כי אירועי אלימות מסווג זה הם בעלי השפעה רוחנית מעבר למשמעותם הנקודתיות במהלך האירוע עצמו. מעשים שכאה יש בהם כדי לעודד ולסחוף אחרים ליטול חלק באירועים דומים.

8. האבנים שהושלכו על ידי המתפרעים, ובכלל זה האבנים שיודיעו על ידי הנאשם, הושלכו מתוך מטרה לפגוע בשוטרים, והנאים לא טען אחרת. במהלך האירוע נפגע אחד השוטרים כתוצאה מיידי האבנים. לא הוכח כי דזוקא האבנים שהשליך הנאשם הן אלה שפגעו את השוטר, ואחריותו לפצעה נובעת מכך שנטל חלק בתפרעות וביצע את העבירות בצוותא עם אחרים, ומכל מקום הנאשם לא הורשע בעבירה פצעה או גרימת חבלה. אבנים הן נשק קרי מסוכן, שיש ביכולתו לפצעו, ובמקרים מסוימים אף להרוג, ועל הענישה לבטא את מידת הסכנה הנשקפת כתוצאה שימוש באבן ככלי נשקי.

9. המעשים שביצע הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות על ידו דומים לנסיבות שבין בוצעו העבירות על ידי הנאשם 1. משכך ועל בסיס אותה פסיקה שנזכרה בגזר הדין בעניינו של הנאשם 1, אני קובעת כי מתחם העונש הולם את מעשיו של הנאשם מתחילה בשבועה חודשי מאסר בפועל ומגיע עד לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל ולצדם ענישה נלוונית של מאסר מוותנה, ובמקרים המתאימים גם קנס.

10. הנאשם בן 22 וחצי ולחובתו שני רישומים פליליים קודמים שהתיישנו. בשנת 2011 נקבעה אשמתו של הנאשם לא הרשעה בעבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטר והוא נדון לעונש שירות לתועלת הציבור והתחייבות להימנע מעבירה. בשנת 2012 הורשע הנאשם בהשתתפות בתפרעות ונדון לעונש של מאסר בעבודות שירות, שירות לתועלת הציבור, מאסר מוותנה והופעה ההתחייבות להימנע מעבירה. מדובר בעבר פלילי לבנוני לעבירות שביצעו הנאים כעת, ובכך שונה עניינו של הנאשם מפניו של הנאשם 1, שהרשעתו הקודמת הייתה שלא ממין העניין. בעבר הפלילי של הנאשם יש כדי ללמד, כי ההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדו והעונשים שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע מעשים דומים. אוסיף, כי על רקע רישומים פליליים אלה, אני מתקשה לקבל את התרשומות שירות המבחן בונגע להעדרם של דפוסים בעיתיים או אלימים אצל הנאשם.

11. מובן כי עמידתו של הנאשם על כך שתובנה ראיות להוכחת אשמתו, אינה יכולה להיות שיקול להחמרה בעונשו, ואולם אין הוא זכאי להונאות מאותן הקלות שלhn זוכים מי שנוטלים אחריות על מעשיהם. העובדה שהנאים לא לקחו אחריות על מעשייה היא בעלת משמעותם מבלתי צופה פניו עתיד. יש בה כדי ללמד, כי הנאשם לא הפנים את הפסול שבמעשים וקיים חשש כי הוא ישוב לבצעם. לפיכך, ולנוח העבר הפלילי של הנאשם, סברתי כי יש לשיקול בעניינו גם שיקולים של הרעתה היחידה שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

12. לדאבון הלב, אירעוי התפרעות דומים לאלה שביהם נטל הנאשם חלק לא עברו מן העולם והם מוסיפים להתרחש מדי פעם בפעם, אף אם בתדרות נמוכה בעבר, ופוגעים בסדר הציבורי, בביטחון התושבים וביכולתם לנוהל שגרת חיים תקינה. עונישה בעלת היבטים של חומרה יכולה לסייע בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות דומות, ועל כן יש לתת משקל מסוים, מדויק, גם לשיקול זה.

13. מאז ביצוע העבירות החלפו כשלוש שנים, שעה שכותב האישום הוגש כונה וחודשים לאחר ביצוע העבירות. יש לומר כי חלק מהדינומים במשפט נדחו מטעמים הקשורים להגנה, ואולם בניגוד לנאים 1, הנאשם התייצב לכל הדינומים שנקבעו, ומובן כי אין לזרוף לחובתו את התנהלותו של הנאשם 1, אשר גרמה להתרומות ההליך. משכך, לחוף הזמן ניתן משקל לזכותו של הנאשם, כמו גם לעובדה כי מאז ביצוע העבירות בתיק הנוכחי, לא ביצע הנאשם עבירות נוספות. ברם, בעובדה الأخيرة כשלעצמה אין כדי להצדיק חריגה לקוala מתחם העונש ההולם.

14. כפי שעולה מתיקו תסוקיר המבחן ומוצא את ביטויי הסנגגור, עובdotו של הנאשם ושכרו מהווים מקור פרנסה עיקרי למשפחה. לא נעלמה מעוני העובדה כי הטלת עונש מתוך מתחם העונש ההולם עשויה לפגוע גם בבני משפחתו של הנאשם, ואולם לא מצאתי בכך הצדקה לגזר עונש המצוין מחוץ למתחם ושיקול זה קיבל משקל מדויק יתר שיקולי העונשה שפורטו לעיל.

15. אין בידי להתייחס לטענה הנוגעת לעיתוי הגשת כתב האישום בגין לעיתוי זיכוי של הנאשם מהעבירות שבין החאים בתיק אחר, מאחר ולא הובאו על ידי מי מהצדדים נתונים קונקרטיים בגין לכך.

16. לנוכח האמור לעיל, מצאתי לגוזר את עונשו של הנאשם בחלוקת העונש ההולם ואני גוזרת עליו

את העונשים הבאים:

- א. חמישה- עשר חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו. ב"כ הנאשם יודיע עד ליום 22.10.17 מה הם ימי מעצרו של הנאשם.
- ב. שישה חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר, שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.
- ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר, שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
17. לנוכח טיבן של העבירות, ובשים לב לרכיבי העונש האחרים שנגזרו, לא מצאתי לגוזר על הנאשם גם קנס.
18. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, בנסיבות הצדדים.